EVOLUȚII NET INFERIOARE CONDIȚIILOR DE PREGĂTIRE ASIGURATE

Așadar, juniorii noștri au pierdut și ultima posibilitate de calificare. Recentul 1—1, pe teren propriu, cu reprezentativa similară a Bulgariei, i-a scos definitiv din cursa pentru ocuparea primului loc. În ultimul meci pe care îl mai au de susținut, cu Turcia, în deplasare (11 aprilie, la Bolu) chiar și o victorie le este insuficientă. La prima vedere această din urmă confruntare lasă impresia unei simple formalități. Realitatea este cu totul alta. Un eventual succes în jocul cu Turcia, ar schimba configurația clasamentului grupei a IV-a, asigurînd echipei României locul al II-lea (indiferent de rezultatul meciului Turcia — Bulgaria) poziție care — potrivit unui sistem de calificare aplicat de comisia de juniori U.E.F.A. — **conferă dreptul de participare directă — fără jocuri preliminare — la ediția următoare a turneului final care va avea loc în Spania.**

Practic, e greu de presupus că ceea ce n-au realizat tinerii noștri jucători la Cîmpina și București vor reuși în deplasare, cu puternica echipă a Turciei. Totuși, dacă vor realiza un rezultat favorabil, pe lîngă avantajul arătat, juniorii noștri ar face să se mai uite din impresia neplăcută pe care au lăsat-o pînă în prezent.

Exceptînd partida de la Sofia, în care echipa a acționat ceva mai convingător și rezultatul o nedreptățește, în celelalte două jocuri, capacitatea și randamentul redus, carențele de ordin tactic s-au făcut simțite din plin. Înaintea jocurilor preliminare cu Turcia și Bulgaria echipa României pornea ca primă favorită. La „Turneul prieteniei" de anul trecut, din luna septembrie, disputat în Polonia, unde au participat zece echipe reprezentative, juniorii noștri n-au cunoscut înfrîngerea, ocupînd atunci primul loc, și îndreptățeau speranțele într-o comportare favorabilă și în jocurile preliminare ale Turneului U.E.F.A. În privința atenției cu care a fost urmărit obiectivul calificării, stau mărturie turneul de iarnă din Liban, ca și pregătirea centralizată de la București, începută cu aproximativ o lună înaintea susținerii primului meci cu Turcia de la Cîmpina.

Cu toate aceste investiții morale și materiale, comportarea submediocră reflectată de rezultatele nefavorabile ca și de zestrea săracă a celor două puncte este total nemulțumitoare. Desele modificări în formație au dus la dezarticularea echipei. De asemenea, lipsa de inspirație a antrenorilor **C. Ardeleanu** și **V. Zavoda**, prin renunțarea la serviciile atacantului Năstase, în favoarea lui Sandu Mircea, a scăzut capacitatea ofensivă a echipei.

Salutăm revenirea la o practică loială, aceea de a se fi apelat **numai la juniori veritabili**, ceea ce nu se prea întîmpla cu ani în urmă. Dar **nu putem trece cu vederea comportarea nesatisfăcătoare a reprezentativei de juniori, chiar dacă, sau tocmai pentru că se urmărește în principal formarea unor fotbaliști valoroși**, apți să urce treptele spre loturile de seniori.

Gh. NERTEA

ROMÂNIA — BULGARIA 1—1 (0—0)

AU MARCAT : Sandu Mircea (min. 47) și **Kostov** (min. 56).
STADION : Dinamo ; timp frumos ; teren bun; spectatori 15 000.

ROMÂNIA : Costaș — Dobrău, Smarandache, Gabriel Sandu, Ciocîrlan — Ion Ion (min. 41 Donose), Dumitriu — Dănilă, Mircea Sandu, Aelenei, Cojocaru.

BULGARIA : Stoianov — Tankov, Ranghelov, Krumov, Stanev — Grancearov, Voinov (min. 79 Mangearov) — Jelev (min. 48 Boiagiev), Pritargov, Toskov, Kostov.

ARBITRU : Helmuth Bader (R.D. Germană).

UNDE-I LEGE, NU-I TOCMEALĂ

Pornind de la „cazul Progresul" (meci pierdut cu 3—0 în optimile de finală ale „Cupei României" pentru că nu a prezentat carnetele de legitimare), un articol recent publicat în presă cere ca această obligație a prezentării legitimațiilor jucătorilor înainte de meciuri, să nu mai fie hotărîtoare ! Cu alte cuvinte, dacă ai uitat carnetele acasă, ai tot timpul să faci proba că cei care au jucat în meciul A sau B au fost jucătorii X sau Y. Unde? Firește, la federație, cu prilejul ședinței comisiei de disciplină și competiții, după cum se subînțelege.

Într-adevăr, toate celelalte echipe — și nu numai echipele — îi cunosc perfect pe jucătorii de la Progresul și, desigur, nu se punea problema vreunei substituiri. Dar așa cum este în orice disciplină sportivă — și nu numai în sport ! — carnetele de legitimare atestă jucătorului X sau Y calitatea de fotbalist la echipa A sau B.

Ce s-ar întîmpla dacă F.R.F. ar hotărî că, într-adevăr, carnetul de legitimare nu mai trebuie prezentat ? Ele ar putea rămîne în seifurile cluburilor, meciurile s-ar juca pe... încredere, ar ploua — cel puțin în categoriile inferioare — cu substituiri de jucători, cu prezențe neregulamentare pe terenurile de joc, cu o suită fără sfîrșit de contestații și paracontestații, cu ședințe interminabile — pentru lămurirea lucrurilor — ale comisiilor de competiții de la federație, de la „județ", de la „oraș"...

Așa că să lăsăm carnetele de legitimare să-și facă mai departe datoria, să continue a fi actul prin care se dovedește că jucătorul de fotbal este legat de clubul sau asociația sportivă din care face parte, să continue să fie actul prin care el se legitimează în fața organelor sportive.

Nicăieri în lume nu este alta rațiunea de a fi a acestor legitimații. Pentru așa ceva au și fost create : să preîntîmpine orice neregularitate. Unde-i lege, nu-i tocmeală. Iar cine nu respectă legea, să sufere consecințele.

M. T.

BULETINUL LOTURILOR REPREZENTATIVE

• **LOTUL A, FĂRĂ DOBRIN.** Pentru primul joc de pregătire al lotului reprezentativ A (azi cu Hertha BSC, în Berlinul Occidental), în vederea partidei cu Iugoslavia (21 aprilie la Novisad, pregătitoare pentru... întîlnirea oficială cu Cehoslovacia, la 16 mai) a fost deplasat un lot de 14 jucători : **Răducanu** și **Adamache ; Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Mocanu, Ianul ; Dumitru, Nunweiller VI, Anca ; Neagu, Dembrovschi, Dumitrache, Lucescu.** Cum se vede, n-a plecat **Dobrin.** Motivul : are examene la școală. Neanunțîndu-se în timp util (deși clubul F. C. Argeș cunoștea de mult data acestei acțiuni), indisponibilitatea lui **Dobrin,** federația n-a avut posibilitatea să-l înlocuiască cu un alt selecționabil.

• **NUME NOI ÎN LOTUL OLIMPIC.** Tot azi, lotul olimpic susține al doilea meci-test în vederea întîlnirii cu Albania (cu Eintracht Braunschweig, la București). În lotul anunțat au intervenit două modificări : au fost introduși **Beldeanu** (Progresul) și **Iordănescu** (Steaua), „împrumutați" de la tineret.

• **BUCUREȘTI — RUSE — BUCUREȘTI — SCHWERIN.** Iată etapele de pregătire ale lotului de tineret pentru jocul cu Cehoslovacia, din Campionatul Europei. Azi, un joc de pregătire cu lotul compus din : **Ștefan** și **Cavai** — portari ; **Crețu, Niculescu, Ciugarin, Mehedințu, Stoicescu, Fanea, Hainal** — fundași ; **Tănăsescu, Urmeș, Broșovschi, Simionaș** — mijlocași ; **R. Ionescu, Moldovan, Bojin, Munteanu I, Kun II, Petreanu** — înaintași. Lipsesc : **Florea, Iordache, Olteanu, Sătmăreanu II** — avînd examene, **Ștefănescu, Caniaro** și **Cristache** — accidentați, **Iordănescu** și **Beldeanu** — luați la lotul olimpic. Aceștia însă, vor participa la următoarea acțiune : meciul cu Dunav la Ruse (14 aprilie), cînd se va definitiva și lotul pentru partida amicală cu R.D. Germană (21 aprilie la Schwerin).

ÎN CE MĂSURĂ SUSPENDAREA TERENULUI ESTE O SANCȚIUNE JUSTĂ ?

Punem azi în discuție o... măsură frecvent aplicată în ultima vreme : ridicarea dreptului de organizare pe teren propriu, pe o etapă sau mai multe. O astfel de sancțiune se ia împotriva unei secții de fotbal la al cărei meci, susținut acasă, un spectator sau mai mulți aruncă pe teren, cu pietre, sticle sau alte obiecte, putînd provoca sau provocînd chiar accidente mai mult sau mai puțin grave. Măsura are un conținut educativ : să determine, pe de o parte, cluburile să-și intensifice preocupările pentru educarea spectatorilor, iar pe de altă parte pe spectatori să adopte atitudine sportivă în tribune și să intervină împotriva celor care se dedau la acte nedemne, venind astfel în sprijinul organelor de ordine și evitînd pe viitor situația de a nu-și putea vedea jucînd acasă echipa favorită.

Evident, sîntem pentru orice sancțiune sau măsură care ajută la reprimarea actelor reprobabile ale unor spectatori care lezează legile — scrise sau nescrise — ale disciplinei, sportivității, fair-play-ului, ospitalității și educației cetățenești. Din acest punct de vedere, sancțiunile sînt justificate de faptele înregistrate și constatate.

Este însă, suspendarea terenului, o măsură întrutotul în spiritul echității și logicii ?

Iată ceea ce dorim să discutăm în aceste rînduri.

Să luăm un prim caz.

Un grup de spectatori creează o atmosferă imposibilă la un meci. Aruncă în teren cu diferite obiecte, ținta lor fiind jucătorii oaspeți și arbitrii, pătrund în teren în timpul meciului sau după meci, cu intenția vădită de a brusca pe jucătorii echipei adverse ori pe arbitri, fără ca organizatorii să ia măsuri sau să fie pregătiți să intervină cu eficiență. Este un caz, posibil, care fără discuție impune măsuri exemplare din partea federației. Un joc nu se poate desfășura normal în asemenea condiții și echipa organizatoare trebuie să suporte consecințele : suspendarea terenului.

Alt caz. Din tribune, din mijlocul, unei asistențe care păstrează o ținută convenabilă, un spectator aruncă la un moment dat o piatră sau o sticlă, care nu-și atinge ținta (poate nici n-a avut) sau lovește un jucător sau un arbitru. Spectatorul huligan este identificat (sau nu, pentru că mai există urmele unei solidarități rău înțeleasă și se găsesc cîțiva oameni care-l fac scăpat) și este dat pe mîna organelor de miliție pentru a-și primi pedeapsa cuvenită. Este un alt caz la fel de posibil. Deși diferit de primul, totuși măsura federației este aceeași. **Dar, poate fi făcut responsabil un club pentru actele unui om iresponsabil, care nu este membrul său și, cum s-a întîmplat, nu-i nici măcar din același oraș și, la urma-urmei, poate fi și un „provocator" în interesul echipei X, cu care simpatizează, din orașul Y ?** Gravitatea actului cu adevărat huliganic al **UNUI** om impune sancțiuni, dar este oare logic sau echitabil ca să fie lezate interesele materiale ale unui club sau să se influențeze cursul unui campionat ? Un club aflat în această situație va fi nevoit să organizeze meciul în alt oraș, unde va trebui să se deplaseze și să locuiască, deci cheltuieli în plus (chirie de teren, bilete de tren, hotel, masă) și, în plus, o încasare redusă față de ceea ce ar fi putut realiza acasă. Pe lîngă faptul că din punct de vedere al rezultatului meciului, echipa oaspe ar avea șanse în plus, obținînd chiar victoria care poate n-ar fi fost posibilă cu o programare normală, adică pe terenul advers, și care ar putea influența clasamentul în cele două sectoare importante, primul loc și zona retrogradării.

Și mai este un aspect de luat în considerare. Sînt echipe proprietare de teren, pe care-l folosesc în campionat, și echipe care închiriază terenul. Cum e cazul formațiilor bucureștene. Dinamo — de pildă — are terenul său, unde și joacă, dar Steaua sau Progresul își programează meciurile fie la „23 August", fie pe „Republicii". Cu ce ar fi ele vinovate dacă la o partidă a lor un suporter al altei echipe bucureștene ar arunca o sticlă sau o piatră pe teren ? Ce ar trebui să facă aceste echipe ? Să instituie la intrări un control corporal sau să plaseze în tribune atîția paznici cîți spectatori sînt pentru a împiedica asemenea acte? Imposibil.

Iată de ce, într-un fel, aceeași măsură pentru cazuri diferite ni se pare alături de logică și echitate, iată de ce **sugerăm o discuție în jurul acestei probleme, sub toate aspectele, de drept și de fapt, pe care le implică.** Credem că această problemă ar putea constitui un subiect interesant de dezbătut de către colegiul divizionar A, de căutare a unor soluții, mai potrivite, mai logice, poate sub forma unor amenzi substanțiale.

Petre GAȚU

Carnet

LOCUL 14

de EUGEN BARBU

Cutremurător ar fi săptămîna aceasta devotamentul publicului față de fotbal. Mă gîndesc la cei ce au încercat să vadă meciul **Rapid — Steaua** și nu au reușit deși aveau bilet de intrare, mă gîndesc la cei cățărați pe stîlpii instalației de nocturnă și la urma urmelor și la ceilalți aproape 40 000 care sub o ploaie mocănească au ținut să asiste la această întîlnire soldată cu un scor alb. A fost o sîmbătă sportivă de toată frumusețea deși meciul propriu-zis nu m-a încîntat prea mult pentru că fotbalul fără goluri este ca supa fără sare. S-a văzut clar că echipa militară s-a consolidat, cum se laudă antrenorii săi, în apărare, dar că jucătorii din față trădează o sterilitate păgubitoare. **Rapidușul,** așa cum îl știm, trăiește din agitația lui Bebe Năsturescu și din percuțiile lui Neagu. Adăugați prezența lui Dumitru în linia de mijloc și siguranța pe care o dă Răducanu și aveți explicația poziției ocupate de gărăi la ora de față. Aș menționa că jocul foarte bun al lui Pop din această partidă, cum mi-a plăcut mai mult ca altă dată, lordănescu. Aș mai remarca faptul foarte evident că totuși televiziunea ține lumea acasă, dovadă că duminică la meciul de pe **Dinamo** erau locuri goale, deși ne aflam în fața altui derby.

Trecînd la analiza întrecerii celorlalte două bucureștene ce putem să spunem ? Că echipa din Ștefan cel Mare a pierdut un meci care a stat în bocancul lui Sălceanu. Aș mai adăuga că odată cu trecerea timpului, Dumitrache, omul de gol al naționalei și al campionilor din anii trecuți dispare tot mai mult din atenția noastră. Dinamovistul nu se mai angajează ca altădată în luptă directă, și pare stăpînit de o timorare de neînțeles. E drept că nu prea are nici cine să-l ajute, absența lui Pîrcălab fiind fatală echipei actuale. De la **Progresul** trebuie spus că mi-au plăcut Beldeanu și mai ales Năstase, în care văd un mare jucător cînd va mai învăța unele lucruri. E bătăios, are un plasament gen Voinea și nu iartă dacă se află într-o situație bună. Atenție numai la fumurile care ne apucă pe unii dintre noi cînd ne este lumea mai dragă...

În rest, așa cum scriu toate ziarele, se semnalează forma excepțională a lui Dobrin care s-a lăsat de fumat. Dacă s-ar lăsa și de altele ce mai statuie i-am ridica noi undeva în fața unui stadion...

La Timișoara avem de pe acum un mort frumos. Eforturile lui Tache Macri au fost zădărnicite și de punctul ciupit de Valentin Stănescu în deplasare. După cele văzute la televizor mai de mult, **CFR Timișoara** nu arată ca o echipă de prima Divizie. Exista pe atunci (mă gîndesc la meciul de la Bacău) o mare ambiție, dar numai cu ambiția nu se face mare lucru. Mai trebuie totuși și cîteva nume mari ; un jucător, doi care să iasă din anonimatul acestui **unsprezece** modest. Ne pare rău pentru că o evadare spectaculoasă din coada clasamentului ne-ar fi plăcut mult, dar așa...

Remarcabil rezultatul **UTA-ei** la Ploiești de unde nu prea se pleacă cu puncte. Gîndindu-mă la meciurile viitoare parcă-i dau dreptate lui Ioan Chirilă care pronostica al treilea titlu consecutiv pentru arădeni. Pare inexplicabil, dar asta e realitatea, textiliștii au o formație care merge ca ceasul. Se pierde exact acolo unde nu se poate altfel și se agonisesc puncte neașteptate care adiționate aruncă formația campioană iar în fruntea clasamentului tocmai atunci cînd nu-i mai dădeai nici o șansă... Vom vedea...

Un alt capitol demn de discutat ar fi soarta **Politehnicii Iași** care începuse nemaipomenit campionatul și care cunoaște acum o regresiune evidentă. Punctul din meciul cu **Dinamo,** pierdut pe teren propriu, cum și cele două smulse de **Universitatea** la Cluj îl pun pe Gil Mărdărescu într-o situație delicată. El vorbea despre cîștigarea campionatului și nouă lucrul acesta ni se părea destul de mult, deși la drept vorbind, în fotbalul nostru totul este posibil. Și aici lipsa unor nume strălucitoare se resimte. Plecarea lui Constantinescu și a lui Deleanu nu sînt de nebăgat în seamă. Așa că...

Pentru toată lumea va fi interesant de aici înainte să urmărească cursa împotriva retrogradării în care se pare că sînt angajate de-acum mai multe echipe. Fericitul cîștigător al locului 14 nu se întrevede încă, dar va fi palpitant să-l depistăm din vreme...